

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 20.04.2022

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 866

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ

ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Αθ. Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332241

E-Mail : ded.thess@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατά του υπ' αριθ. οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 – ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, της υπ' αριθ. πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, της υπ' αριθ. πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 58^Α παρ. 1 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2015 και του υπ' αριθ. οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 –

άρθρου 79 ν. 4472/2017 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τον υπ' αριθ. οριστικό προσδιορισμό προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 – ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, την υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, την υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 58^Α παρ. 1 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2015 και τον υπ' αριθ. οριστικό προσδιορισμό προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με τον υπ' αριθ. οριστικό προσδιορισμό προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 – ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα ασκούντα ατομική επιχείρηση με αντικείμενο εργασιών την παροχή υπηρεσιών ενοικίασης γερανού πρόστιμο ποσού 1.598,08 €, λόγω λήψης δύο (2) εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο του εκδότη με Α.Φ.Μ., συνολικής καθαρής αξίας 7.990,40 €, πλέον Φ.Π.Α. 1.837,70 €.

Με την υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο ποσού 250,00 €, λόγω μη έκδοσης ή έκδοσης ανακριβώς κατά την φορολογική περίοδο από 01/01/2015-16/10/2015 ενός φορολογικού στοιχείου αξίας 2.000,00 €.

Με την υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 58^Α παρ. 1 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο ποσού 327,24 €, λόγω μη έκδοσης φορολογικών στοιχείων για πράξεις που επιβαρύνονται με Φ.Π.Α. κατά την φορολογική περίοδο από 17/10/2015-31/12/2015, συνολικής καθαρής αξίας 2.845,53 €, πλέον Φ.Π.Α. 654,47 €.

Με την υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα φόρος ποσού 10.465,96 €, πλέον προστίμου

άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ποσού 5.232,98 € και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 778,60 €, δη σύνολο φόρων, τελών και εισφορών για καταβολή 16.477,54 €, κατόπιν:

α) διαπίστωσης πιστώσεων σε λογαριασμό της με δικαιούχο τον προσφεύγοντα ποσού 2.000,00 € με ημερομηνία .../08/2015 και ποσού 3.500,00 € με ημερομηνία .../11/2015, οι οποίες εκλήφθηκαν από τη φορολογική αρχή ως εισόδημα από εμπορική δραστηριότητα,

β) διαπίστωσης πιστώσεων σε λογαριασμό της με δικαιούχο τον προσφεύγοντα ποσού 5.500,00 € με ημερομηνία .../07/2015, 8.500,00 € με ημερομηνία .../09/2015, 9.000,00 € με ημερομηνία .../09/2015, 3.000,00 € με ημερομηνία .../10/2015 και ποσού 2.000,00 € με ημερομηνία .../11/2015, οι οποίες θεωρήθηκαν από τη φορολογική αρχή ως προσαύξηση περιουσίας του άρθρου 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013 και

γ) μη αναγνώρισης προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα αποσβέσεων ύψους 243,70 € που διενεργήθηκαν επί της αξίας του ληφθέντος εικονικού υπ' αριθ. .../....05.2015 φορολογικού στοιχείου εκδόσεως του

Με τον υπ' αριθ. οριστικό προσδιορισμό προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα πρόστιμο ποσού 918,85 €, διότι διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ως λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων και το πρόστιμο προσδιορίζεται στο 50% του φόρου που εξέπεσε, ήτοι $1.837,70 € * 50\% = 918,85 €$.

Οι εν λόγω πράξεις εδράζονται επί των από εκθέσεων ελέγχου προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015, προστίμου άρθρου 54 Κ.Φ.Δ., προστίμου άρθρου 58^Α Κ.Φ.Δ., φορολογίας εισοδήματος και προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ, σε εκτέλεση της υπ' αριθ. εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της. Αιτία του ελέγχου, αποτέλεσε η με αριθμό υπόθεσης έκθεση ελέγχου, της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων Θεσσαλονίκης (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ), που συντάχθηκε για την ατομική επιχείρηση του με Α.Φ.Μ., με την οποία διαπιστώθηκε ότι εξέδωσε εικονικά φορολογικά στοιχεία προς διάφορες λήπτριες επιχειρήσεις μεταξύ αυτών και στον προσφεύγοντα.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1) Παραγραφή του δικαιώματος του δημοσίου. Τα μετά την πενταετία ευρήματα για την επιβολή συμπληρωματικού φόρου εισοδήματος/προστίμου για το έτος 2015 δεν αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία κατά την έννοια της νομολογίας και η απαίτηση του δημοσίου είχε υποκύψει σε πενταετή παραγραφή.

2) Μη εικονικότητα των τιμολογίων. Οι συναλλαγές είναι πραγματικές. Παράνομη αντιστροφή του βάρους απόδειξης.

3) Το ποσό των 2.000,00 € το έλαβε από την, επειδή της μετέφερε κάποια ελάφια που έχει στα κτήματά του, συμβολικά. Το ποσό των 3.500,00 € το έλαβε για δαπάνες που έκανε για την επιχείρηση του, ήτοι για μεταφορά και λειτουργία μηχανημάτων του. Συνεπώς δεν

αποτελούν έσοδα της επιχείρησής του προκειμένου να υποχρεούται να εκδώσει σχετικό παραστατικό.

4) Τα ποσά των 5.500,00 €, 8.500,00 €, 9.000,00 € και 3.000,00 € τα έλαβε ως προκαταβολή από τον για πώληση δύο μηχανημάτων σε αυτόν. Ο δεν προέβη στην εξόφληση του υπολοίπου της αγοράς των μηχανημάτων και έτσι δεν του παρεδόθησαν τα μηχανήματα, ενώ του δόθηκαν σε μετρητά στο χέρι τα χρήματα που είχε καταβάλει και κρατήθηκαν 4.000,00 €, ως ποινή για την αθέτηση της συμφωνίας. Περαιτέρω, 2.000,00 € αφορούν ποσό που εισέπραξε για λογαριασμό του κουνιάδου του, για συνεργασία που είχε ο τελευταίος με τη, και του τα απέδωσε.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 36 παρ. 1 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να προβεί σε έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής δήλωσης. Στις περιπτώσεις που για κάποια φορολογία προβλέπεται η υποβολή περισσότερων δηλώσεων, η έκδοση της πράξης του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να γίνει εντός πέντε (5) ετών από τη λήξη του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία υποβολής της τελευταίας δήλωσης.»

Επειδή, κατά τον χρόνο έκδοσης στις α) του υπ' αριθ. οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 – ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015, β) της υπ' αριθ. πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, γ) της υπ' αριθ. πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 58Α παρ. 1 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015, δ) της υπ' αριθ. οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2015 και ε) του υπ' αριθ. οριστικού προσδιορισμού προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 φορολογικού έτους 2015 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ δεν είχε παρέλθει ο προβλεπόμενος από το άρθρο 36 παρ. 1 του ν. 4174/2013 πενταετής χρόνος παραγραφής.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό της προσφεύγουσας

Επειδή, με το άρθρο 55 παρ. 1 περ. ε' του ν. 4174/2013, ως ίσχυε από 01.01.2014 έως 16.10.2015, οριζόταν ότι: «... Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται, ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η σχετική διοικητική κύρωση επιβάλλεται, καθώς και η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται. ...»

Επειδή, με το άρθρο 5 του ν.4308/2014 (Ε.Λ.Π.), ως ισχύει από 01/01/2015, ορίζεται ότι: «5. Κάθε συναλλαγή και γεγονός που αφορά την οντότητα τεκμηριώνεται με κατάλληλα παραστατικά (τεκμήρια). Τα παραστατικά αυτά εκδίδονται είτε από την οντότητα είτε από τους συναλλασσόμενους με αυτήν είτε από τρίτους, σε έντυπη ή σε ηλεκτρονική μορφή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο νόμο αυτόν. Τα παραστατικά αναφέρουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή ταυτοποίηση κάθε μίας συναλλαγής ή γεγονότος, και σε κάθε περίπτωση όσα ορίζει ο παρών νόμος... 7. Η οντότητα εφαρμόζει κατάλληλες κατά την κρίση της δικλίδες για: α) Τη διασφάλιση ότι υπάρχει αξιόπιστη και ελέγξιμη αλληλουχία τεκμηρίων (ελεγκτική αλυσίδα) για κάθε συναλλαγή ή γεγονός, από το χρόνο που προέκυψαν μέχρι το διακανονισμό τους. β) Τη δημιουργία αξιόπιστης και ελέγξιμης αλληλουχίας τεκμηρίων, που διασφαλίζει την ευχερή συσχέτιση των συναλλαγών και άλλων γεγονότων με τα λογιστικά αρχεία και τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις. γ) Την επίτευξη εύλογης διασφάλισης ως προς την αυθεντικότητα των παραστατικών (τεκμηρίων) της προηγούμενης παραγράφου και την ακεραιότητα του περιεχομένου τους, με σκοπό την επιβεβαίωση της προέλευσης αυτών και την τεκμηρίωση της συναλλαγής».

Επειδή, με το άρθρο 62 παρ. 1 και 3 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «1. Ο Γενικός Γραμματέας είναι αρμόδιος για την έκδοση πράξεων επιβολής προστίμων. Οι διατάξεις του Κώδικα, και ιδίως αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, τον προσδιορισμό φόρου, την παραγραφή και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις επιβολής προστίμων. ... 3. Η πράξη επιβολής προστίμων πρέπει να περιλαμβάνει αυτοτελή αιτιολογία».

Επειδή, με το άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με το άρθρο 28 παρ. 2 του 4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειριστатωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο».

Επειδή, με το άρθρο 34 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος. ...»

Επειδή, αν η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του τιμολογίου. (ΣΤΕ 1404/2015).

Επειδή, το άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζει ότι : «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣΤΕ 1315/1991, ΣΤΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, ερειδόμενη επί τη βάσει άλλης εκθέσεως ελέγχου, συνταχθείσας από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. που συνέταξε την έκθεση. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες ελλείψεις της εν λόγω εκθέσεως, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη επιβολής φόρου ή προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν (οι ελλείψεις αυτές) αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣΤΕ 2695/1993 και ΣΤΕ 962/2012).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, η εικονικότητα των υπό κρίση τιμολογίων και ο προσδιορισμός του προστίμου Ε.Λ.Π. και λοιπών φόρων και προστίμων αποτυπώνονται και στοιχειοθετούνται αναλυτικά, διεξοδικά, σαφώς και εμπεριστατωμένα στις από εκθέσεις ελέγχου προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 ν. 4337/2015, προστίμου άρθρου 54 Κ.Φ.Δ., προστίμου άρθρου 58^Α Κ.Φ.Δ., φορολογίας εισοδήματος και προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 της Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ, ερειδόμενες στην έκθεση ελέγχου με αριθμό υπόθεσης της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, που συντάχθηκε για την ατομική επιχείρηση του με Α.Φ.Μ., με αντικείμενο εργασιών το χονδρικό εμπόριο παλαιών σιδηρών και μετάλλων (scrap) όπου διαπιστώνεται ότι εξέδωσε εικονικά φορολογικά στοιχεία προς διάφορες λήπτριες επιχειρήσεις μεταξύ αυτών και στον προσφεύγοντα.

Ειδικότερα για την ατομική επιχείρηση του με Α.Φ.Μ. προέκυψαν τα κάτωθι:

- ουδέποτε χρησιμοποίησε τις εγκαταστάσεις της έδρας ή του υποκαταστήματος που εκμίσθωσε. Για τη μεν έδρα του, σε αγροτική οδό στα Διαβατά Ν. Θεσσαλονίκης ο ιδιοκτήτης του ακινήτου δήλωσε με Υπεύθυνη Δήλωση ν.1599/1986 στην Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ότι ουδέποτε ο μετέβη σε αυτή, ο χώρος βρέθηκε όπως τον άφησε, κατά τον χρόνο εκμίσθωσης, κενός και χωρίς ίχνος χρησιμοποίησής του, για το δε υποκατάστημα η ιδιοκτήτρια του ακινήτου δήλωσε με Υπεύθυνη Δήλωση ν.1599/1986 στην Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ότι ο δεν εμφανίστηκε ποτέ στον χώρο, δεν έκανε καμία συναλλαγή και το ακίνητο δεν χρησιμοποιήθηκε, ενώ η ίδια δεν εισέπραξε κανένα μίσθωμα,
- δεν απασχολούσε υπαλλήλους, ούτε διέθετε πάγια ή την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή (αρπάγη) που είναι απαραίτητη για να φορτωθούν σε φορτηγά από την φερόμενη ως έδρα του ή το υποκατάστημά του οι τεράστιες ποσότητες εμπορευμάτων (scrap) προς τους λήπτες «πελάτες» του,
- δεν έχει υποβάλει καμία δήλωση φορολογίας εισοδήματος σαν επιτηδευματίας,
- δεν έχει υποβάλει συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών - προμηθευτών για τις χρήσεις 2013, 2014, 2015 και 2016 αν και είχε υποχρέωση, βάσει των εκδοθέντων στοιχείων του και βάσει των συναλλαγών που προέκυψαν από την διασταύρωση με τις συγκεντρωτικές καταστάσεις που υποβλήθηκαν από τρίτους,
- από τις συγκεντρωτικές καταστάσεις τρίτων προκύπτει ότι οι επιχειρήσεις με συναφή δραστηριότητα που τον δήλωσαν ως πελάτη τους (προμηθευτές του) αντιπροσωπεύουν μετά βίας το ποσοστό του 1,60% επί των συνολικών πωλήσεων που φέρεται να πραγματοποίησε, το δε ενδεχόμενο να προμηθεύτηκε από πλανόδιους, αποκλείστηκε από την φορολογική αρχή καθόσον επρόκειτο για επαναλαμβανόμενες πωλήσεις που αφορούσαν τόνους μετάλλων και συνεπώς ήταν αδύνατη η αγορά από πλανόδιους και η απευθείας πώληση αυτών από τον ίδιο,
- δεν πραγματοποίησε ενδοκοινοτικές αποκτήσεις ή παραδόσεις ούτε αγορές από τρίτη χώρα.

Επειδή, ο προσφεύγων έλαβε τα κάτωθι εικονικά φορολογικά στοιχεία από τον, ΑΦΜ κατά τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2015:

Α/Α	Αριθμός Στοιχείου	Ημερομηνία Έκδοσης	Καθαρή Αξία	Φ.Π.Α.23%	Περιγραφή είδους
1	Τ.Π. ...	.../05/2015	3.814,40 €	877,22 €	Ράφια μεταλλικά μεταχειρισμένα
2	Τ.Π. ...	.../05/2015	4.176,00 €	960,48 €	Ράφια μεταλλικά μεταχειρισμένα
	ΣΥΝΟΛΟ		7.990,40 €	1.837,70 €	

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής,

ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, δεν αποδεικνύεται η εξόφληση των ανωτέρω τιμολογίων μέσω τραπέζης, καθόσον διά της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής έχουν συνυποβληθεί συναλλαγματικές, οι οποίες δεν προκύπτει να έχουν εξοφληθεί. Γενικότερα, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε ικανά στοιχεία που να επιβεβαιώνουν τους ισχυρισμούς του και να αποδοθούν τα πορίσματα της ελέγχουσας φορολογικής αρχής.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί πραγματικών συναλλαγών απορρίπτεται ως αναπόδεικτος.

Ως προς τον τρίτο και τέταρτο ισχυρισμό του προσφεύγοντος

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. 23 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. 14 του Ν. 4174/2013, ορίζεται ότι: «1. Πληροφορίες, τις οποίες ζητά εγγράφως η Φορολογική Διοίκηση από τον φορολογούμενο, πρέπει να παρέχονται εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση του σχετικού αιτήματος, εκτός εάν ο φορολογούμενος προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις για πιθανές δυσχέρειες κατά την προετοιμασία και υποβολή των πληροφοριών που του ζητήθηκαν, εφόσον οι δυσχέρειες αυτές οφείλονται σε πράξεις ή παραλείψεις της Δημόσιας Διοίκησης ή σε λόγους ανωτέρας βίας».

Επειδή, με το άρθρο 21 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα θεωρείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μετά την αφαίρεση των επιχειρηματικών δαπανών, των αποσβέσεων και των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις. ... 4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, με το άρθρο 29 του ν. 4172/2013, ως ίσχυε το έτος 2015, οριζόταν ότι: «1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογούνται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Φορολογητέο εισόδημα (ευρώ)	Συντελεστής (%)
<50.000	26%
>50.000	33%

...

4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%).»

Επειδή, στις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.4174/2013, ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, με το ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ/5.11.2015 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας και συγκεκριμένα αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά. ...

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/16-11-2017 της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας: «.....2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκάων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του...»

Επειδή, σύμφωνα με την 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ: «.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του οικονομικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεων του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012,

11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.)..... Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης..... Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών

πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, κατόπιν άρσης τραπεζικού απορρήτου και ελέγχου των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος από τη φορολογική αρχή διαπιστώθηκαν οι κάτωθι πιστώσεις, άγνωστης προέλευσης και αιτίας (στον υπ' αριθ. GR..... λογαριασμό της):

Ημερομηνία	Περιγραφή	Αιτιολογία	Ποσό
....07.2015	Μεταφορά μέσω καταστήματος		5.500,00 €
....08.2015	Μεταφορά ποσού/επιταγές	Καταθ.Επ.....	2.000,00 €
....09.2015	Μεταφορά μέσω καταστήματος		8.500,00 €
....09.2015	Μεταφορά μέσω καταστήματος		9.000,00 €
....10.2015	Μεταφορά ποσού/επιταγές	Καταθ.Επ.....	3.000,00 €
....11.2015	Μεταφορά μέσω alphaweb	 ΠΛ ΕΠ	2.000,00 €
....11.2015	Μεταφορά ποσού/επιταγές		3.500,00 €
Σύνολο			33.500,00 €

Εκ των ανωτέρω, πίστωση ποσού 2.000,00 € στις08.2015, που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος στο με αρ. πρωτ. υπόμνημα απόψεων, που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ, ως απάντηση στο υπ' αριθ. σημείωμα διαπιστώσεων, συνιστούσε αντάλλαγμα για την παραχώρηση στην τεσσάρων ελαφιών που διατηρεί και φροντίζει στη μάνδρα του, εκλήφθηκε από τη φορολογική αρχή ως εισόδημα από τη δραστηριότητα του προσφεύγοντος, ελλείψει στοιχείων που να αποδεικνύουν τους ισχυρισμούς του αλλά και ενόψει της ομοειδούς δραστηριότητας (χονδρικό εμπόριο μεταλλευμάτων σιδήρου) της Περαιτέρω, πίστωση ποσού 3.500,00 € στις11.2015 που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος αποτελούσε αμοιβή για τις υπηρεσίες που προσέφερε η επιχείρησή του για τη φόρτωση υλικών του, κρίθηκε από τη φορολογική αρχή επίσης ως εισόδημα από εμπορική δραστηριότητα, καθόσον προσδιορίστηκε τόσο το είδος της παρεχόμενης υπηρεσίας (φόρτωση υλικών) όσο και ο λήπτης της υπηρεσίας.

Επειδή, από τον προσφεύγοντα, διά της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, διατυπώνονται οι ίδιοι ισχυρισμοί και δεν προσκομίζονται στοιχεία νέα που να αποδομούν το πόρισμα της φορολογικής αρχής.

Επειδή, η φορολογική αρχή έκρινε ότι οι καταθέσεις στις07.2015,09.2015,09.2015,10.2015 και11.2015 ποσών 5.500,00 €, 8.500,00 €, 9.000,00 €, 3.000,00 € και 2.000,00 € αντίστοιχα συνιστούν προσαύξηση περιουσίας από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013.

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι πιστώσεις των ποσών 5.500,00 €, 8.500,00 €, 9.000,00 € και 3.000,00 € αφορούν προκαταβολή που εισέπραξε για την πώληση δύο

μηχανημάτων στον, και ότι, επειδή ο δεν προέβη στην εξόφληση του υπολοίπου της αγοράς των μηχανημάτων, τα χρήματα του επιστράφηκαν σε μετρητά, και παρακρατήθηκαν 4.000,00 € ως ποινή. Ωστόσο, ο προσφεύγων δεν προσκόμισε ούτε κατά τη διάρκεια του ελέγχου στη φορολογική αρχή ούτε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή στοιχεία προς επίρρωση των εν λόγω ισχυρισμών του.

Επιπροσθέτως, όσον αφορά ποσό πίστωσης 2.000,00 €, που έχει ως αιτιολογία κατάθεσης «..... ΠΛ ΕΠ», βάσει των συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών προμηθευτών του προσφεύγοντος δεν διαπιστώθηκε να έχουν πραγματοποιηθεί συναλλαγές με την εν λόγω εταιρεία. Ο δε ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι το ποσό αφορά συναλλαγή μεταξύ του κουμπάρου του και της «.....» δεν επιβεβαιώνεται από κανένα στοιχείο.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως αναπόδεικτοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ./..... ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ. οριστικός προσδιορισμός προστίμου άρθρου 7 παρ. 3 και 5 του ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2015

Πρόστιμο άρθρου 7 ν. 4337/2015	1.598,08€
--------------------------------	-----------

Υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 54 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015

Πρόστιμο	250,00€
----------	---------

Υπ' αριθ. πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 58^A παρ. 1 ν. 4174/2013 φορολογικού έτους 2015

Πρόστιμο	327,24€
----------	---------

Υπ' αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2015

Διαφορά φόρου	10.465,96€
Πρόστιμο άρθρου 58	5.232,98€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	778,60€
Σύνολο φόρου για καταβολή	16.477,54€

Υπ' αριθ. οριστικός προσδιορισμός προστίμου άρθρου 55 παρ. 2δ ν. 4174/2013 – άρθρου 79 ν. 4472/2017 φορολογικού έτους 2015

Πρόστιμο	918,85€
----------	---------

Επί των οφειλόμενων φόρων κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.